

Detta år föddes 10 barn, varav 4 var pojkar och 6 flickor.

Endast 2 äktenskap ingicks och 11 stycken avled.

Bland dem var 2 minderåriga.

Bland de döda var kyrkohred Söderstens hustru Elisbath Rizander, 68 år gammal.

Även detta år torde ha varit mindre tjänligt, för från sockenstammans uppskjutes åtgärder, på grund av sockenmännens ekonomiska missär.

Inom indelningsverkets område var det lungt, men ordinarie båtsmannen Jacob Ljung på Ljunga rote dör och ersätts av förre dubbleringsbåtsmannen Johan Blom, som därmed antager det nya namnet Ljung.

Från sockenstämmans protkoll kan nämnas:

Tydiligen hade ingen reparation av klockstapeln, genom byggmästarens försorg, blivit verkställd, för även nu konstaterades, att den var mäktas lös och ostadig, men kunde inte med någon större kostnad lagas, på grund av dessa svåra tider.

Åren 1717 och 1718 hade penningar indragits till kronan och i dess ställe hade staten lämnat försäkringssedlar.

Dessa hade nu litet värde, ungefär en 1/6-del av det ursprungliga, och nu skulle pastor försöka få rätt ersättning för dem.

Men det var bråttom, för försäkringssedlarna höll på att ruttna i kyrkkistan.

Nya måttkärl hade kyrkvärden Nils Larsson tillverkat och skulle snarast justeras och godkännas.

Kyrkans ilver hade besiktigats av guldsmeden i Söderköping och befanns tillsammans väga 166 3/4 lod (ungefär 2 1/4 kilo.)

Kyrkoherde Södersten påminde torpare, ryttare och båtsmän om det, som de årligen böra giva till honom i form av årtor, böbor, lin och hampa, samt uppläste förordningarna av 1681 och 1688 om offerpenningar, som av alla skall utges, på de fyra stora bönedagarna när Herrens Heliga nattvard utgives.

Beviljades Sven Andersson i Oxtorp, att i kyrkkistan nedlägga, i en förseglad påse innehållande 160 daler kopparmynt, som var hans sons arv efter modern.

Torparen Jöran Olufsson på Mems ägor, hade kommit i samvetsnöd.

Han hade vid brgravningen av Jon Larsson i Skällingstad uppkastat i kyrkbänken, trots att han ej var berusad eller av någon annan påkommen svaghets anledning.

Han ville nu lämna till kyrkan ett stop vin, som botgöring för sitt ansedda brott.

Men varken kyrkoherden eller sockenstämman kunde dömma i detta mål, utan hänsköt det till häradsrättens behandling.

Från häradsrättens protokoll finns följande att meddela till eftervärlden:

Den ågodelning, som föregående år stadfästas i Brunneby by, fick ett efterspel.

Det var främst åbonden på 1/2 hemman Brunneby, Jon Månsson, vilket ägdes av bergmästare Danckwardt på Almstad, som ansåg sig förfördelad.

Han hade fortsatt bruka den åker, som tillkommit honom vid ågodelningen och påstod, att mer än 25 tunnland tagits ifrån honom. Han hade även borttagit 16 nekers skörd, på grund av den nya väg, som dragits på, enligt hans uppfattning, hans åker.

Så anklagades han också, av sina grannar, att ha byggt ett sköve, vars tak gick över grannen Sven Ericssons sköve och alltså gav takdropp på Sven Ericssons tak.

Även anklagades Jon Månsson, att ha gjort detta arbete på en söndag och alltså begått sabbatsbrott.

Bergmästaren Danckwardt, som var närvarande vid tinget, begärde att ägodelningen skulle ogillas och satta råmärken upptagas.

Häradsrätten kunde ej medla i dessa stridigheter, utan ansåg, att en ny syn och skiftning skulle ske i Brunneby.

Innan denna syn och delning kom till verkställighet, hade dock grannarna kunnat samsas och inlämnade en skrift, vid hösttinget, underskriven av samtliga, att det skulle förbli i den delning, som gjorts och sins emellan rätta till alla övriga stridigheter och besvär.